

njegove srajčke, jopice, porvoji in pleničke, potrebujejo zanesljivo razkuževalne Persilove nege! Persil napravi vse čisto in sveže, mehko in fino. Perite vse s Persilom! Vaš malček se počuti gotovo dobro v perilu, opranem s Persilom!

Persil je Persil

veljala tukajšnja žalna slavnost dne 1. marca t. l. Vršile so se cerkvene molitve in žalna pesem je zadonela iz grl naših pevcev z namenom, da bi, če bi bilo mogoče, dosegla vse one naše, ki leže raztreseni po raznih bojiščih, in jim sporočila vsaj tolažilno vest: Niste pozabljeni!

Železna Kapla. (Razno.) Čebelarstvo društvo za Železno Kaplo in okolico priredi čebelarški shod dne 19. marca v gostilni pri Kolarju. Društvo prosi, da bi iz vsakega dola poročali javno na shodu, kako so čebele prezimile. Društvo dobro ve, da ima med svojimi 60 člani mnogo že dobro izvežbanih čebelarjev in zato tudi upa, da bodo posamezni člani začeli nastopati in nam vsem v korist povedati svoje izkušnje. — Dne 25. februarja smo pokopali Drčni-kovo mater, ki je bila 79 let stara. Naj v miru

pele šiba. Strašna kazen je bila, leteti skozi dve vrsti lastnega oddelka, katerega poedinec je moral s svojo šibo udrihati na kaznovanega. Dosti jih je pri tej kazni na smrt obležalo. „Mlečnikov Lojze“ jih je baje čez tisoč meral prenesti na živi koži. Soldaškega kruha mera pa je bila tedaj pičila in plača par revnih krajarjev. Glas o groznih vojskah je tedaj prihajal po pohabljenih in vračajočih tudi v naš mirni kraj. Predvsem so širili strah pred vojaško službo vojaški begunci (flihtlarji), ki so se številno skrivali pred biriči po naših gorah. Kakor večina vaščanov, tako tudi Jorgan za nobeno ceno ni hotel zamenjati privajene domače robe za tesno soldaško suknjo. Tako je postal tudi on flihtlar, saj so oblastni biriči na njega imeli posebno piko, čes. „Jorgan, haj — ta nam bo feist žolnir, ta bo kerlc!“

Pri Petru je Jorgan enkrat popival z drugimi domačini in pozabil pri veselem omizju vsakdanjo skrb. Na večer je bilo, ko so nenedoma obkolili močni biriči — bilo jih je šest, ki so se priklatili na skrivnem v temi v bližno gostilno — našega Jorgana in hoteli so povezati tako iznenadenega. Kljub veliki premoči in naglci se je plečati fant postavil tako silno v bran, da je vseh šest biričev pometal po vseh kotih, odskočil v kuhinjo in od tam čez visoki hanjk izginil v temino. Nobeden od biričev se ni upal za njim.

Posebno v Šumu, nekje pod velikanskim mostom v bližini znanih Čavkovih slapov so imeli flihtlarji pod izbočenim čerom varno za-

počiva! — Na pustno nedeljo je bil ples pri Šumiju. Okrog polnoči se je odstranil eden igralcev, ker se mu je pokvarila harmonika. Med tem časom je izginil denar iz blagajne muzikantov. Godci in vsi so debelo gledali in prenehali igrati ter razdelili med seboj zaslužek; na vsakega so prišli 4 S. Zadevo je vzela v roke žandarmerija. Ko so postala prihodnji dan tla prevročna, se je pojavila blagajna pri „Življenju“. Ta je povedal, da je spravil denar v pijanosti v žep, ne da bi kaj slabega mislil pri tem. Denar so si potem godci razdelili in bili veseli, da so prišli do svojega poštenega zaslužka.

Obirje. (Razno.) Letos imamo snega toliko, kakor že več let ne. Komaj nekoliko naredimo poti in zveze med seboj in v Železno Kaplo, nam jih zopet zamede novi sneg. Če pa kak dan potegne jug, imamo brozgo do kolen. Po-

vetišče, kjer so si napravili prav bajtice. Tedaj je bil ta kraj nevesčemu še nedostopen, danes je po drznih v skalah izklesanih stezah dostopen občudovalcem slapov pod in nad Hudičevim mostom.

Zopet je Jorgan nekega večera pil in pel s tovariši pri Petru, saj je prišel iz Grlovca, kjer je holcarjem pomagal in kuhal oglja za fužine. Je pač to delo takšno, da pri njem voda sama žeje ne gasi. Tokrat so ga pa biriči res vjeli; kar cela izba jih je mrgolela in sam Nebodigatreba jih je privedel. Pa se Jorgan ni vdal in hud in dolg je bil boj. V metežu si je zlomil roko in zapečaten je bila njegova usoda. Na voz so ga naložili in hajd ž njim v veselem vrišču proti Šumu, proti gradu. Saj pripeljali bodo oblastnim žolnirja, ki bo za trideset Lahov. Dosegli so tako dolgi željeni uspeh. Toda glej — preden so postavili konji prvo kopito na Hudičev most, se je Jorgan silno spnel, sunkoma postavil na noge, dobil za trenotek prostost, divje skočil iz voza, ki je še malce podrdral dalje, preden se je ustavil. A medtem je Jorgan že izginil proti znanemu mu Šumu. Zastonj je bilo vse iskanje osuplih biričev od Petra do Zapotnice v poznem večeru. Pa je eden biričev doumil tole: „Veste kaj, jaz pa vem, kaj je ž njim. Hudičev most je tu! Sam hudič ga je meral vzeti!“ Pa so se strahoma potuhnili na voz in se odpravili na dolgo pot praznih rok. In ni več pogledal nobeden nazaj v ta čudni kraj, o katerem so znane še čudne zgodbe. O teh pa prihodnjich. (Dolje sledi.)

milovanja vredni so naši brezposelni, ki morajo po dvakrat na teden v Kaplo k zglastvi. Nerazumljivo nam je to nepotrebno mučenje. Ali bi ne zadostovala enkratna prijava na teden, ali pa da bi eden smel zglasti več drugih? Prava muka je tedaj, dvakrat na teden v takem potu in vremenu v dve uri oddaljeno Kaplo in nazaj za par šilingov podpore. — Ugodna je zima za vožnjo lesa. Le škoda, da ga ni več. Še marsikak šiling bi se lahko zaslužil. Lahko bi se, ko bi lesni kupci, ki so v Kortah pokupili les, imeli do domačinov malo več obzira. Tako so pa zabili milijone šilingov v nepotrebno žično železnico iz Kort v Belo in s tem oddali zaslužek vožnje ne domačinom, ampak tujcem. — Zaradi padca lesnih cen in zastoja v lesni trgovini so skoro vsi posestniki trpeli težke izgube. Kupne pogodbe glede lesa so kupci tako strogo izvajali, da so kmetje izgubili težke vsote. Tako se les do sedaj še nikoli ni meril in pogodbe ne izvajale. Kar pa izgubo še poveča, je to, da še tega denarja za les ni mogoče dobiti. Ne po petkrat, po desetkrat ali še večkrat je treba hoditi po denar, kakor da bi hodili beračit. — Gorjanec je pač tepen, kamor in kakor se obrne. — Krme bo tudi manjkalo, kakor že dolgo ne. Toda kje in odkod jo dobiti v naše gore? „Bomo futrali po žovniško,“ je rekel eden. Toda živina trpi in pa tudi živinorejčev žep. — Brez nesreč tudi nismo. Furjanovemu 4letnemu Nužju je stroj zmečkal in odtrgal palec na desni roki. Otroci pri stroju radovedni in nagajivi že povzročijo nesrečo. „Pavčeja (palc) ni,“ kaže sedaj nesrečni otrok svojo roko, nezavedajoč se, kaj je izgubil. — Isti dan se je tudi težko ponesrečil p. d. Peruč pri vožnji lesa. Hotel je sestri na sani, konj je prehitro potegnul in voznik je padel tako nesrečno na sani, da se je težko poškodoval na nogi. Moral je v bolnišnico. — Ne vemo, odkod se je v naš graben pritepla „španska“. Vse boleha. Kakor torej vidimo in spoznamo, pokore za letošnji post imamo dovolj.

Drobne koroške novice. Porotnikom so bili izžrebani med drugimi tudi sledeči: Primož Stöckl, trgovec z usnjem v Borovljah; Karl Augenstraner, mehanik v Podkloštru; Otmar Mory, trgovec v Pliberku; Pavel Glančnik, posestnik v Podlipi; Lorenč Plaš, posestnik na Žihpoljah; Ernest Röhrs, tehnik na Reberci; Josef Kandutz, steklar v Borovljah; Matija Gregori, posestnik v Podkloštru; Karl Dobernik, posestnik na Brodu in Anton Berger, železniški uradnik v Podgorjah. — Podpiranih brezposelnih je bilo na Koroškem 28. februarja 14.388, v enem tednu za 47 manj. — Dne 4. marca se je volil celovski župan. Do sporazuma med strankami ni prišlo in so vse tri večinske stranke postavile svojega kandidata za županski stolček. Zaslužek župana ni slab in razumemo, da bi vsaka stranka rada imela svojega človeka na tem važnem mestu. Narodno-socialistični kandidat inž. Trojer je dobil 15 glasov (narodni socialisti, vsenemci in stanovska zveza), socialdemokratski 11 in kršč.-socialni 9 glasov. Ker nobeden kandidatov ni dobil 19 glasov, župan ni bil izvoljen. Ni še jasno vprašanje, ali je druga volitev župana in mestnega sveta mogoča. Za slučaj, da med narodnimi socialisti in nacionalnimi skupinami ne pride do sporazuma, se občinski odbor razpusti in razpišejo nove volitve. V tem slučaju je veliko vprašanje, ali se bo razmerje strank bistveno izpremenilo.

DRUŠTVENI VESTNIK

Društva opozarjamo, da bo na belo nedeljo v Pliberku večja prireditve. Prosimo, da društva, posebno v Podjuni, obvestilo upoštevajo, da to nedeljo doma ne prirejajo prireditve, ampak se pripravijo, da se prireditve v Pliberku čim številnejše udeležijo.

Društvene prireditve. Izobr. društvo v Šmihelu pri Pliberku pada dne 19. marca o priliki svojega rednega letnega občnega zbora svojim članom poročilo o svojem delovanju v preteklem poslovnem letu. Dopoldne je sv. maša za žive in mrtve člane, popoldne pa deklamacija, govor in poročila odbornikov.

Dobri vas. (Igra.) Sicer malo zakasnelo, ampak kljub temu moramo poročati o lepo uspeli igri na pustno nedeljo. Pravi se ji: „Ne v loterijo.“ Čudili smo se igralcem, da so jo po tako kratkem učenju naravnost mojstrsko pogodili; posebno priznanje zaslužijo tudi radi tega, ker so še večinoma novinci v tej stroki. Igra je šaljiva in je vzbudila mnogo smeha.

